



Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Qvatvor Conseqventibvs Pertexens, Quae post beatum S. Xauerij
Obitum Soc. Patres ad Dei gloriam in iisdem Prouinciis gessere

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1667

23. Sanguine discedit, Cauripem inspecturus ad neoph. iuuandos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11445

dendæ arbori manus admouerunt, soli venustè dedolatam in crucem formarunt tam pulchri operis ut his oris elegantiorem non meminētis vidisse. Perfectam ijdem defixere, nec se quisquam primorum, honore affectum debito credit, nisi manum operi commodasset. O Reges Celebis, spectassetis duos natura barbaros, in sustinenda humeris Christi cruce, attollenda, pangenda sedulo occupatos! firmataque mox, sua cum aula adiutatos de genibus, eamque summa veneratione adorantes, quam exuberanti gaudio subfiluisset vobis pectus? repetita potissimum dierum illorum memoria quibus paulo ante dæmonem ijdem suprema coluerant adoratione, qui cruci tunc tantos exhibebant honores: quo etiam tempore reliqua ciuitas, crucis laudes sono, vocibus, cantu gestiens celebrabat, nec finem publicæ sanctæque voluptati dies fecit, multas noctis in horas produeta est, ciuibus vix sua gaudia sat capientibus, instantibusque gratulari sibi Christianismi bonum tanto annorum, & votorum ambitu denique possellum; & patriam suam statutæ crucis adoratione consecratam.] Hactenus Malcarenæ epistola de cuius paulo post discessu rumor, plausus omnes & cantus in mœrorem luctumque conuertit.

Vrgebatur anni tempestate ad visendos quamprimum Cauripes neophytes, nec licebat inspectionem hanc differre quod inciperent reflantes venti, Celebi Cauripem intercludere maria: fateor, subdit ipse, nunquam matrem vidisse peregrinaturo procul in barbaros filio, corculo suo, verba ultima dicentem, usque adeo affligi & dolere, ut illi ad pri-
23.
Sanguine
discedit,
Cauripem
inspecturus
ad neoph.
iuandos.

mum discessus mei nuntium doluere, circumstetere me lamentis & precibus ne se desererem. Indignos esse cum quibus manerem, quod mettam ieiunè tenuiterque habuissent. Soli sterilis culpam esse non animi, at si annuerem illic permanere ituros se ad confines insulas, & inuestigatores aliquid alimenti quo commodius sustentarer. Erat hæc piorum neophitorum benigna vrbana, qui postquam nihil præterissent, nihil ab se satis præstitum ducebant: inculcauit iis Pater vna se causa adstringi ad discessum, necessitate diuini obsequij, & Ecclesiæ Cauripensis, quæ annum iam sextum Sacerdote careret a quo infantes lustrarentur, & in religionis constantia adulti consolidarentur; spem fecit redditus quam posset citissimè maturandi, aut mittendi aliquem de Societate qui eandem ipsis nauaret operam, quibus ipsi vtcumque sedati acquieuerent profecturo, prius tamen quam illum a se amitterent, designari ab eo ædi sacræ locum, & spatia voluerunt, quam esset in redditu perfectam conspecturus. Iacebat locus ad mare per amenus, opportunus que propinquæ vrbis, & vectoribus illac transituris, sed præcelsis & densis arboribus confertus. Illic templo sedem metatus est pater, iterumque accensus est feruor nobilitatis illius Christianæ. Nam die posterio, albescente cœlo, nobiles omnes instructi securibus in nemus prodire, & proletariis exclusis ipsimet sylvam aperire, dejicere arbores, descriptæ areæ plateis templi, solum vacuum, & patens ante meridiem

diem exhibere: incendebat rex opus, honestabatque sua præsentia, nec valens præ senio, manum aliis iungere, labori præterat, suoque hortatu illum animabat. Ne mulieres quidem laudis huius parte sustinuere defraudari: pacem Regina per nuncium rogauit, sibi & nobilibus feminis, nuptis æque ut & virginibus liceret, herbis saltem & fibris minorum stirpium locum liberare. Rebus his in Sanguino geltis Regem Mascarenius postremum salutauit, coque cum aulicis omnibus deducente, post mutuas significationes intimi amoris cercurum descendit viaque Siani Rex, & Regis Sanguini ex fratre filius qui se illi honoris graria dare comites voluerunt, & Celeben versus Maiorem nauigare, applicito primum ad Sianum ex itinere cercuro, Rex nauim sibi luam ornati, & minora nauiglia mandauit, magnoque illis suorum nobilium imposito numero, quod instituerat, perrexit: colebatur dies Sanctis omnibus sacer anni 1568. maris biduum in Manade portu illos sistit, vbi dum instat neophytis illis inspiciendis, & erudiendis Mascarenius: Ecce tibi ad eum ex Baracinis legati, enixè vrgentes veniret festinato, vt éas insulas Christi baptismo expiaret: gens erat addicta simulachris; centum millia capita facere dicebatur; diuersis parebat regibus, Sianensi ferè propinquitate affinibus, qui suas propterea legatorum precibus adiunxit, ut quod flagitabant à Mascarenio exoraret. Baracina porro Sinense vocabulum, Sinarum terram sonat, eoque nunc etiam integræ ad regnum Gholi notantur insulæ, regnique adeo illius pars iacens ad Septemtrionem, quam quondam Sinensis natio illius Oceani domina fuit, habitasse. Verum satisfacere illis Pater tunc quidem aliter non quivit præterquam spebus, & promissis, adfuturi sibi ex India quos secum ad duceret Patrum nostrorum subsidij: se vero solum tot inter populos præstare aliud nihil posse, quam ut iis subito, & velut obiter baptizatis, mox absque magistro, & Sacerdote illos desereret incertus an esset, vel quando illos requisurus, quod foret omnino pretiosam illic Euangelij sementem facere, vbi vix nata interiret, alimenti succo & incrementi pabulo destitura. Ac his quidem mœstos, ipse mœstior dimisit quod pia illorum differre vota cogeretur; inde Rege Siani velut individuo comite Gauripem nauigauit: illuc adueniens eam expertus est occurrentium benevolentiam, ea propensi animi documenta, quibus parentes insperato peregre appulsos filios, tenerioribus non potuissent accipere; ortaque est concertatio æmula, cuinam inter primores hospitij decus erga Patrem daretur; inde turba ingens ethnicorum ad Christianum fontem parata se fistere, at is ob easdem quæ Baracinis legatis obstiterant causas, intutum putauit eam tunc aliis gratiam conferre, præterquam paucis rectoribus, & velut capitibus populi in stabiliendos vero neophytes, promouendosque ad meliora incubuit: & lectos de multis aliquot scientiores doctrinæ Christi, & conspicuos mortum probitate præfecit reliquis magistris, ut essent iis se absente, pro intelligendi regula, & viuendi.

Exibat